BU SAYIDA:

Çanakkale Zaferi

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 43

75 Krş.

GÜLERGÜN

NASREDDİN HOCANIN TORUNU

HIZIR

DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H. F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

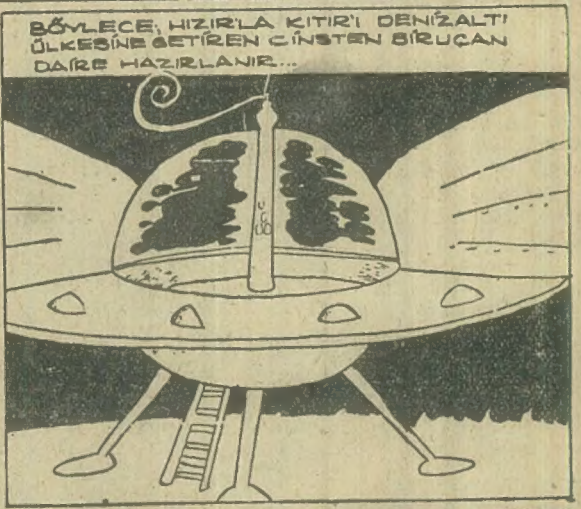

Çanakkale Zaferi

Türk askeri 44 yıl evvel bugün, tarihin altın sayfalarına yeni bir kahramanlık destanı daha eklemişti.

Genç arkadaşlarım, tarihimize şanlı bir sahife daha ilâve eden Çanakkale'deki 18 Mart zaferini size ben anlatmak istedim. Çünkü ben o gün oradaydım, gözlerimle gördüm.

Rahmetli babam subaydı. Korkmasınlar diye bize Çanakkaleye düşmanın saldırdığını söylememişti. Enver Paşa teftişe geliyor da onun için toplar atılıyor, derdi.

Tayyare korkusundan pencerelere battaniye geriyor, gaz lâmbalarını kısarak yarı karanlıkta geceliyorduk.

18 Mart sabahı ben sokağa çıktım. Evimiz bir sokak içindeydi. Olup bitenden haberimiz yoktu. Caddeye geldiğim zaman insan, eşya ve arabadan meydana gelmiş bir selin akıp gittiğini gördüm.

Çanakkale boşaltılıyordu. Ortalık ana baba günü olmuştu. Bazı komşular götüremiyecekleri eşyayı sokakta bırakıyor, bazısı yüklenebildiğini alıp gidiyor, hastaları, ihtiyarları koltuklarına girerek kaçırıyorlardı. Korkunç, acıklı bir gürültü yavaş yavaş uzaklaşıyor, yollarda dökünütü eşyadan ve açık bırakılmış kapılardan başka birşey görünmüyordu.

Telâşla eve geldiğim zaman kapıda babamın emir erini gördüm. Babamın atını kapıya bağlamış, anneme:

— Bey hemen çocuğu alsın, hastahane bayırına doğru gitsinler, dedi, diyordu.

Üç dört aylık kardeşim ve benden küçük kızkardeşimle bir hizmetçimiz vardı. Herşeyi, bütün evimizin eşyasını bırakıp nasıl gidecektik? Çanakkale'de ne araba kalmıştı, ne de insan.

Kardeşim birşeyden habersiz uyuyordu. Pek lüzumlu olan bazı eşyayı aldık. Babamın atının iki tarafına yükledik. Hizmetçi çocuğu kucağına aldı. Annemin pek birşeyden haberi yok. Caddelerin o boş halini görünce şaşaladı. Biz daha yeni çıkmıştık ki, korkunç top gürültüleri başladı.

Arka yoldan Hastahan Bayırı denilen Çanakkalenin en güzel yerine doğru gittik. Bir de başımızı çevirdik ki, Boğazı kurşuni renkte düşman gemileri kaplamıştı.

Dillerimiz tutulmuş gibi durduk, gözlerimizi ayıramadık. Boğazın iki yakasındaki istihkâmlarımıza gülle yağdırıyorlar, oraları hallaç pamuk atar gibi taşını, toprağını havaya kaldırıyorlar. Kahraman askerlerimiz, yiğit topçularımız o toz duman arasında:

— Anamız bizi bugün için doğurdu. Olürsek yüzümüzün akıyla ölürüz, dayanın arkadaşlar! diyorlar.

Artık yerinde ölüden başka birşey kamladı zannedilen o tabyelerden bir alev fışkırıyor, bir gülle fırlıyor, Mehmetçiğin bağrından kopan bir gülle. İşte uçuyor, topuna, kuvvetine güvenen bir düşman zırhlısının ta can evinde patlıyor.

Artık taş üstünde taş kalmadı diye Boğazın dar yerini geçip Marmara'ya dalmak isteyen düşman birden neye uğradığını şaşırdı.

Tabyalarımızdan atılan toplar ve Boğaza dökülen torpillerle düşmanın Ocean, İrrezistibl, Buve zırhlıları batıyor, Enfleksibl, Golva zırhlıları ağır yaralar alarak karaya vuruyorlar, üç gemi daha torpil tarlasına düşerek paralanıyor. Yedi saate yakın bir zaman 506 topla durmadan gülle yağdıran düşman, Çanakkale'nin bu aşılmaz, yenilmez tabyaları karşısında mağlûp olarak kuvvetinin gemilerinin üçte birini kaybederek kaçıyor.

İşte 18 Mart 1915'te Çanakkale'de düşmanı böyle mağlûp ettik. O gün şehit olanlar nur içinde yatsınlar.

Anneciğim

Sensiz gündüzüm gece,
Nur yüzlü anneciğim!
Adın dilimde hece,
Gök gözlü anneciğim!

Çarpar aşkla yüreğin,
Bükülmez tunç bileğin,
Kutludur her dileğin,
Türk özlü anneciğim!

Dünya bensiz sana dar,
Altından bir kalbin var,
Olacaksın bahtiyar,
Tok sözlü anneciğim!

F. Cemal Oğuz OCAL

Dağ Başını Duman Almış

★ Yazan: Oğuz Özdeş ★

FEVZİ PAŞA bir müddet sustuktan sonra sözüne devam etti:

— İzmirli olman, Ege havalisini yakından tanıman, Rumcayı da mükemmel olarak bilmen, işlerini kolaylaştıracaktır. Vazifen ağır ve mesuliyetlidir.

— Sizin ve memleketimin bana verdiği vazife ile iftihar ederim.

— Sağol oğlum... Ben de seninle iftihar ediyorum. Yarın sabah saat 9 da yapılacak merasimle rütbeni sökeceğiz. Padişaha karşı bunu yapmağa mecburum. Gerek padişahın, gerek düşman devletlerinin en ufak bir şüphesi, bütün plânlarımızı bozabilir.

Fevzi Paşa ayağa kalktı ve Yüzbaşı Kudret'in yanına gelerek, sağ eliyle omuzunu okşadı.

— Allah talihini açık etsin oğlum...

— Sağol Paşam!

Yüzbaşı Kudret başıyla sert bir selâm aldı. Odadan dışarı çıkmağa hazırlanırken, Fevzi Paşa, iki omuzundan tutarak, yanağından öptü.

— Zaferi kazandıktan sonra, Allah, alnını da öpmemi nasip etsin Kudret...

Kudret, geriye döndü ve seri adımlarla odadan çıktı. Arkasından dolan gözlerle ona bakan Fevzi Paşa, elini arkasına koyarak masasına doğru yürüdü. Fakat sandalyesinde oturmaktan vazgeçti ve pencerenin önüne gitti. Uzun uzun, Boğazda sıralanmış olan düşman donanmasına baktı. Ruhundaki ıstırap gözlerinden açıkça okunuyordu. Gerçi o, şu anda Osmanlı Devletinin ve düşman devletlerle mütareke imzalayan bir hükûmetin Erkânı Harbiye Reisi idi Fakat kalbi, yalnız, vatanının bir an evvel istiklâle kavuşması için çarpıyordu.

Kurmay, Yüzbaşı Kudret'in rütbelerini sert bir hareketle söktü.

VATAN UĞRUNA

II

HARBİYENİN büyük bahçesinde, iki sıra asker dizilmiş, biraz sonra, rütbeleri sökülecek bir subayın gelmesini bekliyordu.

Halbuki rütbeleri sökülecek olan Yüzbaşı Kudret, cesur, atılgan, vatanını çok seven bir subaydı. Balkan Harbinde ve Birinci Dünya Savaşında büyük yararlıklar göstermiş, genç yaşına rağmen, yüzbaşılığa yükselmişti. 28 yaşında ya var, ya yoktu.

Az sonra, Harbiyenin bahçeye bakan kapısından iki süngülü askerin ortasında, Yüzbaşı Kudret çıktı. Seri adımlarla, merasim kıtasının ortasına kadar geldi. Yüzünde en ufak bir hareket yoktu. Gözleri bir noktaya dikilmişti. Rütbelerini sökecek olan kurmayın önüne gelince durdu. Askerce bir selâm aldı.

Kurmay, Yüzbaşı Kudret'in yüzüne bakarken, gözleri dolu dolu olmuştu Çünkü, Kudretin, vatanı uğruna rütbelerinin söküldüğünü bilenlerden biri de oydu.

Hiç istifini bozmayan kurmay, elindeki kâğıdı yüksek sesle okudu.

— Askerlik şerefini küçük düşürücü hareketlerinden dolayı Yüzbaşı Kudret'in ordudan atılmasına ve rütbelerinin sökülmesine karar verilmiştir.

Merasim kıtasının başında bulunan iki trampetçi, büyük

bir gürültü ile trampetlerini çalmağa başladılar. Kurmay, sağ elini Kudret'in yakasına götürerek, rütbelerini sert bir hareketle söktü.

Sabah güneşi, Yüzbaşı Kudret'in yüzüne vurmuş, kendisine çok yakışan uçları hafif bükük bıyıklarını parlatıyordu. Koyu lâcivert gözleri, derinliklerine bakmaktan korkulan bir kuyu gibiydi. Hiç kıpırdamadan duruyor ve bu haliyle tıpkı mermerden bir heykele benziyordu.

KARANLIK GÜNLER

III

İNGİLİZ bandıralı Viktorya gemisi, İstanbul'dan ayrılalı iki saat olmuştu. Ortalık iyice kararmış, İstanbul yavaş yavaş gözden kaybolmaya başlamıştı

Vapurun güvertesine yaslanmış, ayakta duran Kudret'in dalgın bir hâli vardı. Artık o Yüzbaşı Kudret değil, ordudan atılmış lekeli bir erkekti. Cebinde bulunan vesikalara göre, İzmir'e, Osmanlı hükûmetinin müsaadesi ile gemilerde çalışmak için gidiyordu. Üstündeki kaba elbisesi, onu bambaşka bir insan yapmıştı. İlk önceleri bu sivil kıyafet içinde biraz yabancılık çekmiş, fakat kısa zaman sonra girdiği hüviyete alışmıştı.

Bu vapur onu, doğduğu, fakat şimdi düşman işgalinde olan memleketine götürüyordu Fakat nedense İstanbul'danayrılmak ona çok acı gelmişti. Vatanı uğrunda atıldığı mücadelenin heyecanına rağmen, ruhunda garip bir ağırlık vardı. İstanbul'u düşman donanmasıyla sarılı bir halde bırakmak, onuruna dokunuyordu.

Kendi kendine:

— Bu kadar yeis duymama sebep yok! diye söylendi. İzmir de düşman işgalinde değil mi? Oraya, vatanım uğrunda döğüşmek için gitmiyor muyum?

Nedense gözlerinin önüne hep kötü hâtıraları canlanıyordu. Bundan çok yıllar önce, Makedonya eyaletinin Manastır şehrinde bulunuyorlardı Makedonyadaki Rumlar ve Sırplar isyan etmişler, kısa zamanda bu isyan ihtilâl halini almıştı.

Bir gece, bulundukları mahalleyi, Rum çeteecileri tamamiyle işgal etmişlerdi. Babası, Manastır'da bir müfrezenin kumandanı idi.

Bir gece, yemek yerken, ansızın evin kapısı hızlı hızlı çalınmıştı. Çeteciler diye, ikl önce Kudret ve annesi heyecana kapılmışlardı. Fakat, Kudret aşağı inince yüreğine tatlı bir su serpilmişti. Canı gibi sevdiği babasıydı bu.

Babası kapıyı kapattıktan sonra yavaş bir sesle sormuştu:

— Annen yukarda mı Kudret?

— Evet baba.

Babası, bir kolunu tutuyordu. Kudret dikkat edince, babasının sol kolundan yaralı olduğunu farketti.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İslâmın binasında 5 temel ve ORUÇ

İSLÂM dininde 5 îman ve ibâdet temeli vardır. Bunları, bu mübarek Ramazan vesilesile bir kerre daha tekrar edelim:

1 — Şehadet kelimelerini, kalb ile tasdik ederek okumak, tekrarlamak.

2 — Hergün beş vakit NAMAZ kılmak.

3 — Vakti, imkânı olanlar yılda bir kerre malının ZEKÂT'ını vermek.

4 — Ramazan-ı şerif ORUÇ'unu tutmak.

5 — Zengin ve bedeni kudreti olanların ömürlerinde bir kerre HAC etmeleri; yani Beyt-i Muazzamı ziyaret etmeleri.

Bu BEŞ şeye (İslâmın binası), (İslâmın erkânı), (İslâmın farzları) dahi denir. Her müslümanın bu beş şeyi vaktinde işlemesi, yapıp yerine getirmesi lâzımdır. Bunlardan birini, özürsüz olarak, terk ve tehir edenler büyük günah işlemiş olurlar.

Görüyorsunuz ki, bu 5 esastan biri ORUÇ'tur. Oruç ise insanların en eski ibadetlerinden biridir. Kur'an-ı Kerîm'de BEKARE sûresinin oruc'a ait âyetleri şöyle başlıyor:

«Ey o bütün îman edenler! Üzerlerinize oruç yazıldı; netekim sizden evvelkilere - de - yazılmıştı...»

Bu âyet gösteriyor ki, ORUÇ sadece müslümanlara emrolunmuş değildir. Allah'ın bu emri evvelki Peygamberlere ve ümmetlere de emrolunmuştur. Bu oruç ibâdetine - terbiye ve tekzip noktasından - beşeriyetin ihtiyacı vardır. Oruç'un tatbikında pekçok - maddi ve manevî faydalar vardır

Mûsa ve İsâ Peygamberler de bu oruç emrini almışlar ve ilk zamanlar bu dine bağlı olanlar oruç tutmuşlarsa da sonradan Yahudiler orucu bir güne indirmişler, hıristiyanlar ise şeklini değiştirip bozmuşlar ve esastan ayrılmışlardır. Biz müslümanlar ORUÇ esasını Elhamd-u-lillâh olduğu gibi, aynen Kur'anda emrolunduğu gibi muhafaza ediyoruz.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

At bulunur, meydan bulunmaz Meydan bulunur, at bulunmaz

HAYATTA arzu edilenler, çok defa bir arada ele geçmez. Bazen arzulanan tek şey dahi ele geçmez. Bu Atalar sözü bunu çok güzel deyimler.

Buna benzer şöyle bir Atalar-sözü daha vardır: «At ele düşer; meydan ele düşmez.»

Ay Alioğlu

Öğretmeniniz diyor ki

Bizi dinlemeyen çocuk

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerimizde birçok öğrenci arkadaşlarınızın evleri okullarına uzak oluyor. Son aylarda bazı çöküntüler dolayısile, başta okullar olmak üzere sinema gibi toplu bulunulan yerler, mühendisler tarafından kontrol edildi. Çürük görülen okul binaları boşaltıldı. Buralardaki öğrenciler semtlerinden biraz uzak okullara gitmek zorunda kaldılar. Şimdi bunlar da, okullarına tramvay veya otobüsle gidiyorlar. İyi havalarda arkadaşlarile beraber yürümek güzel bir spordur, fakat fena havalarda bu olmuyor.

Birçok zaman yolumun üzerinde, semti okuluna uzak, bu gibi arkadaşlarınızı görüyorum. Otobüsle, tramvayla gidip geliyorlar. Fakat birkaç kişi bunu çok çirkin ve tehlikeli şekilde yapıyorlar. Meselâ tramvaya atlıyorlar, veya arka tarafına dışardan tutunuyorlar. Bunlar yetişmiyormuş gibi arabanın yavaşladığı zamanlarda kendilerini bırakıp, tekrar koşarak yeniden atlamak suretile en kazalı hareketi bir eğlence haline getiriyorlar. Halbuki bu arkadaşlarınıza evden çıkarken, muhakkak yol parası verilmiştir. Annesi, babası tarafından:

— Etrafına dikkat et yavrum, diye sıkı sıkı tembih edilmiştir. Ayrıca bu konuda öğretmenleri de söylemiştir. Nihayet sizin de kendinize göre aklınız, düşünceniz var. Bunların çirkin, ayıp ve tehlikeli olduğunu, Allah korusun, bir kazaya uğrarsanız, sakat kalacağınızı düşünmeniz lâzım. Aldırmayanlar da olsa, insan acıyor ve üzülüyor. İnanın çocuklar, kimseyi dinlemeyen böyle bir arkadaşınızı tanıyorum. Eğlence için tramvaylara asılır, yokuş yukarı hızla gittikleri zaman atlardı. Kendisine çok nasihat ettik, olmadı, acı sözler kâr etmedi Annesile, babasile konuştuk, azarladık, hattâ sert hareket ettik, uslanmadı. Okuldan çıkınca, kaşla göz arasında yine bu alışkanlığına devam ediyordu.

Hiç unutmam, birgün son dersin zili çalmıştı. Sınıfça ertesi günün ödevlerini düşünüyor, çalışılacak konuları konuşuyorduk. Bu çocuk, akşam paydos zili vurunca, hemen kımıldanmağa başlar, çantalarını hazırlayan, paltolarını giymeğe başlayan arkadaşları arasından sıyrılır, süzülür ve hissettirmeden kapıyı aralar, kendisini sokağa atardı. Yine öyle olmuştu. Biraz sonra arkadaşları da ayrıldılar. Ben de öğretmen odasına gidip hazırlanırken, bir koşuşma, bir patırdı duyarak, koridora fırladım. Çocuklar çok telâşlı görünüyor, bazıları âdeta canı yanmış hastalar gibi sesler çıkarıyorlardı. Nihayet olan olmuştu. Söz dinlemeyen arkadaşları caddeye çıkmış, tramvaya takılmış, vatman tramvayı hemen durduramamış, fren yapamamış, o da arabanın altında kalmıştı. Caddeye koştuk, herkes toplanmış, bu tramvay kazasına üzüntü ile karışmışlardı. Yayaların, hayvanların ve taşıma araçlarının yol üzerinde gidiş ve gelişleri, daha doğrusu TRAFİK bozulmuştu. Az sonra, kulakları yırtan sesile, cankurtaran arabası geldi. Zavallıyı hastahaneye götürdük, annesi saçlarını yoluyordu. Uzun zaman hastanede kaldı. Sınıfta onu hatırladıkça, üzüntümüz tazeleniyor, neşemiz kaçıyordu. Okula gelmedi, imtihana giremedi. Artık bize katılmaktan, bizi görmekten çekiniyordu. Suçunu anlamış, durumu haysiyetine dokunuyordu.

Geçenlerde sinemadan çıkıyordum. Kalabalık arasında, bir tarafındaki koltuk sopasına dayanan, yakışıklı, gelişmiş delikanlı olmuş bir genç gördüm tanıdım. Bu, vaktile bizi dinlemiyen o çocuktu. Kendimi göstermemek, ona eski acıklı olayı hatırlatmamak için gerilerde kaldım. O, tek ayak üstünde sopasına dayanarak, seke seke yorgun bir çehre ile ilerliyordu.

Çocuklar, TRAFİK işi artık bir ders haline gelmiştir. Bir düzene konmuştur. Bu işte çalışan ve herkese yol gösteren memurlar vardır. Belli yerlerde resimli işaretler, ışıklar asılmıştır. Bunlar olmasa bile, sağa-sola baktıktan sonra karşıdan karşıya geçmek lâzımdır. Yolun daima kenarından yürümelidir. Hele hareket halinde bulunan taşıtlara, durmadan inmek ve binmek çok tehlikelidir.

Büyümüş fakat sakat kalmıştı.

Yaya geçidi — Okul — Yol tamiri

TRAFİK İŞARETLERİ

Taşıtlara dur, yayalara geç.

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Afrika kıtası ..... küredir.
Afrika'nın en yüksek dağı .... dır.

Himalaya _ Kilimancaro - Ural

Afrika, Avrupa'nın .... katı büyüktür.

İki katı, üç katı, dört katı

Afrika'yı sınırlandıran denizlere × koyunuz:

Hazar Denizi, Ak Deniz, Atlas Okyanusu, Kara Deniz, Hint Okyanusu, Kızıl Deniz.

Bu harita ..... kıtası haritasıdır

Nehirlerin numaralarını adlarının yanına koyunuz:

( ) Nil, ( ) Zambezi, ( ) Nijer, ( ) Kongo.

Rüzgâr Gülündeki numaraları boş yerlere doğru olarak koyun:

( ) poyraz, ( ) günbatısı, ( ) kıble, ( ) gündoğusu, ( ) yıldız, ( ) karayel, ( ) keşişleme, ( ) lodos.

Uçağın kısımlarını gösteren numaraları aşağıdaki yerlerine koyun:

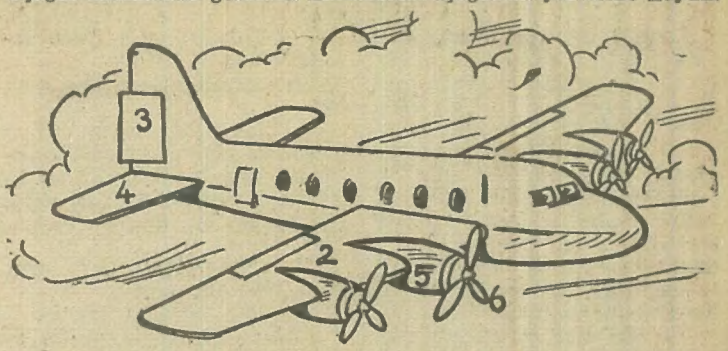

( ) kanak, ( ) pervane, ( ) gövde, ( ) motor, ( ) dümen, ( ) kuyruk

Su kapalı kaplarda buhar haline getirilirse çevresine basınç yapar buna ..... denir.

Su kuvveti — Buhar kuvveti — Elektrik kuvveti

Buhar makinesi ilk defa ..... tarafından yapılmıştır.

Mongolfiye Biraderler — Toriçelli — Jeymis Vat

Buhar makineleri nerelerde kullanılır? × çarpı koyunuz:

Vapurlarda — Otomobillerde — Lokomotiflerde — Uçaklarda

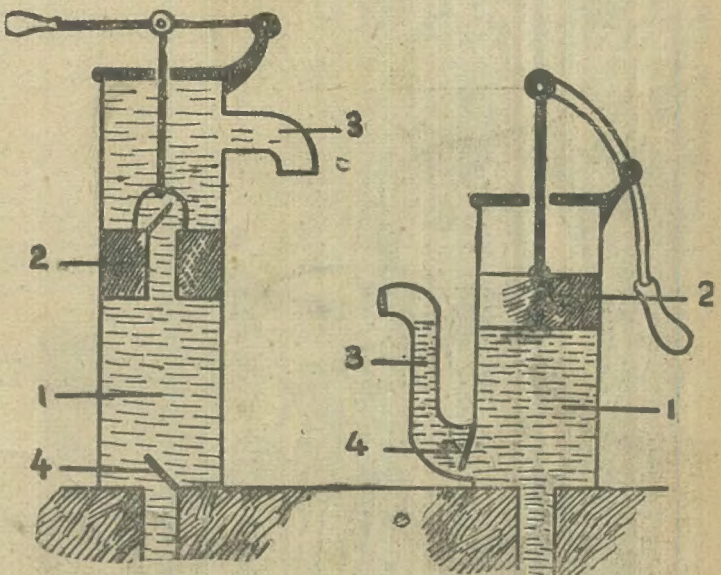

..... tulumba ..... tulumba

Tulumbaların kısımlarını numaralardaki yerlerine koyunuz.

( ) piston, ( ) oluk, ( ) kapak, ( ) gövde

Bunların hangisi emme, hangisi emme basma tulumbada bulunur? E ve B harfleri koyunuz:

Hem pistonda hem emme borusunun ağzında kapak vardır.
Pistonun ortasında kapak yoktur.
Suyu dışarı atan oluk gövdenin altına bitişiktir
Suyu akıtan olup gövdenin yukarısındadır.

Salur Han

Dede Korkut'tan

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

IX

OĞUZ Türklerinin ünlü kahramanı Salur Han otağında boy beylerine bir toy verdi. O gün çadırının içini ipek halılarla döşetti. İçi şarap dolu altın ayaklı surahileri dizdirtti. Ayrıca bakır kaplar içinde de kımız bulunmakta idi. Boy beyleri otağın içine yaş ve baş itibariyle dizildiler. Meclis tamam olunca Salur Han dedi ki:

— Beylerim. Artık yata yata yanımız ağrıdı. Ava avlanalım, kuş kuşlanalım, ala geyik vuralım, av etlerinden aş yapıp yiyelim, içelim. Böylece bir hoş âlem geçirelim.

Salur Han'ın bu teklifinden hoşlanan Selçuk oğlu Deli Dündar, Karagüne oğlu Kara Budak:

— Çok iyi olur. Biraz kımıldanalım.

Bu esnada Uruz Bey dedi ki:

— Av avlanalım, fakat hep erler ava giderse evimizi ve obamızı kim bekleyecek? Düşününüz ki, sınır boyunda bizim mutluluğumuza düşman Moğollar oturuyor.

— Oğlum Uruz üçyüz yiğiti ile obamızı koşur.

— Sen bilirsin Han'ım!

Bütün beyler büyük bir av tertibine karar verdiler... Binlerce Oğuz beyi ve delikanlıları atlarına atlayarak Kazlık Dağına ava çıktılar. Oba da yalnız kadınlarla üçyüz kadar asker ve çok tecrübesiz olan Salur Han'ın oğlu Uruz kaldı. Av günlerce sürdü. Bu hali fırsat bilen düşmanların dil avcıları hanlarına dediler ki:

— İç Oğuzeli boşandı. Erlerin hepsi ava gittiler Bu bizim için bir fırsattır.

Mogolların hükümdarı Şoklu, alaca atlı bir kuvvetle gelerek Oğuzların Bayat Obasını bastı. Oğuzeli birbirine karıştı. Er yoktu ki, bu kalabalık düşmanla başa çıksın. Mogollar meydanı boş bulup, yağmaya koyuldular, Salur Han'ın otağını da yağmaladılar. Küheylân atlarını aldılar. Yüzlerce kızıl develerini de ellerine geçirdiler. Hazinesindeki bütün paraları da aldılar. Kırk ince belli kız ile, boyu uzun Burla Hatunu da esir ettiler. Oğlu Uruz, bu kalabalık kuvvete üçyüz yiğiti ile karşı koyamadı Nihayet esir ettiler. Oğlu Uruz, bu kalabalık kuvvete üç yüz yiğiti ile karşı koyamadı. Nihayet esir edilerek boynuna ip takılıp bir atın kuyruğuna bağlandı Beylerden Sarı Kılmaş, Salur Beyin otağı içinde öldürüldü. Mogol Han ı Şoklu dedi ki:

— Aslanlarım! Salur'un yüzlerce küheylân atlarını ele geçirdik. Altınlarını yağmaladık. Ailesini ve oğlu Uruz'u ve yiğitlerini esir ettik. Kızıl develeri de bize geçti, dediği zaman askerlerinden birisi:

— Hükümdarım. İş tamam olmadı ki! dedi

— Ne kaldı?

— Salur Han'ın yaylada on bin koyunu var. Onlar da bizim hakkımızdır

— Bu sürü nerede?

— Şu karşıda gördüğünüz Aladağın yaylasındadır.

— Altıyüz askerim yaylaya gitsin, bu sürüyü alıp bana getirsin.

Altı yüz kadar asker, Salur Han'ın sürüsünün bulunduğu Aladağ yaylasına gitti. Bu sürünün çobanı, Kara Çoban ovadan düşman askerlerinin geldiğini görünce yanında bulunan iki erkek kardeşine döndü:

— Görüyor musunuz, kara bulut gibi bir düşman sürüsü bize doğru geliyor!

— Kara Çoban bu kalabalığa karşı ne yapabiliriz?

— Ağılın kapısını kapatır, arkasını taşlarla doldururuz.

Derhal bu üç adam iri iri kayaları ağıla taşıdılar Kapıyı kapatıp tepe gibi taşları yığdılar. Kara Çoban her adama benzemezdi. Çok cesur, gayet iyi ve çok kuvvetli idi. Eline sapanını alarak düşmanı bekledi. Biraz sonra düşman askerleri ağılın önüne geldiler. Fakat ağılın kapısını kapalı buldular.

— Ben size bir koyun vermem. Defolun yayladan...

Askerlerden birisi seslendi:

— Bire çoban, kapıyı aç!

— Kuvvetiniz varsa açınız,

— Ey çoban... Salur Han'ın otağını yağmaladık. Anasını, kızını ve oğlu Uruz'u esir ettik. Boşuna çabalama bize kapıyı aç da seni öldürmeyelim. Koyunları bize teslim edersen hükümdarımız sana beylik verecektir.

Kara Çoban:

— Bize Oğuz derler. Dünya kurulalı esaret zincirini boynumuza takmamışız, bu gün yenilirsek, yarın galip geliriz. Ben düşmanın verdiği beyliği beylik saymam, eğer ok çekerseniz, er çarpışması nasıl olur anlarsınız.

Düşman askerleri:

— Bire çoban, çok büyük konuşuyorsun Gel tatlı canına kıyma.

— Ben size bir tek koyun vermem. Defolun yayladan!

Düşman bu söze kızarak oklarını çektiler. Erenler ervanı Kara Çoban pek cesur bir kahramandı. Gürültüye pabuç bırakacak insan değildi. Düşman da bunun nice insan olduğundan bihaberdi. Nasıl olsa bu sürü bizimdir, diyorlardı. Fakat Kara Çoban elindeki iri sapanın ayasına koca bir taş koyup salladı. Bu iri taş düşman askerinin başına değmesile cansız yere serilmesi bir oldu. Düşmanlar bakakaldılar, fakat yine oklarını yağdırmaktan vazgeçmediler Kara Çoban da durmadan sapaniyle taş atıyor, kime değerse hemen öldürüyordu.

Böylece düşmanın yüzlercesini öldürdü. Her taraf kanlı cesetlerle dolunca Moğolların içine bir korku düştü. Fakat bu savaşta Kara Çobanın iki kardeşi de öldü. Buna rağmen Kara Çoban ağılı müdafaa ediyor, gelen düşmanlara da dünyayı zindan ediyordu. İçlerinden birisi:

— Arkadaşlar bu çoban pek korkunç bir adam. Hepimizi kıracak, geri dönelim, dedi. İri taşların üzerlerine yağmasından korkan düşmanlar bir tek koyun bile alamadan geri döndüler. Hükümdarları askerlerini görünce:

— Hani Salur Han'ın sürüsü? Yarınız nerede?

Askerlerden birisi:

— Sorma Hükümdarım. Karşımıza bir çoban çıktı. Öyle sapan atıyor ki, bizi kırdı geçirdi. Onunla bir türlü başa çıkamadık. Sürüyü de elimize geçiremedik. Yarıya yakın arkadaşımızı kanlar içinde oraya bıraktık, dedi. Moğol Hükümdarı bu çobandan korkarak onlara birşey diyemedi. Düşmanlar kaçıp gittikten sonra Kara Çoban ölen akrdeşlerinin başına geçerek ağladı, ve dedi ki:

— Salur Han, ölü müsün? Diri misin? Neredesin? Olan bitenlerden hiç haberin yok mu? diye sızlandıktan sonra olan bitene hayret etti. Oğuzeli bu felâkete niçin uğramıştı, onu bir türlü anlayamadı.

GELECEK SAYI : KARA ÇOBAN

Hayvanlar ALEMİ

CENNET KUŞU

Cennet kuşunun en belli özelliği o uzun tüylü kuyruğudur. Hayvanlar âlemi ile uğraşan insanların pek çoğu bu dünyanın en renkli ve şahane tüylerine sahil kuşlarının, horoz neslinden geldiğini iddia ederler. Aralarındaki tek benzerlik, cennet kuşlarının omuzlarındaki o güzel parlak madenî renk müstesna siyah renkli oluşlarıdır.

HAYVANLARA DAİR SUALLER VE CEVAPLAR

Afrika'da zehirli kertenkele var mıdır?

Hayır. Dünyanın yegâne zehirli kertenkeleleri Güney Amerika'da ve Meksika'dadır.

Hayvanlar arasında da esmerler ve sarışınlar var mıdır?

Evet. Hattâ yılanların bile türlü türlü renkte olanları vardır.

Ayı ağacı nedir?

Ayıların yaşadığı hemen hemen bütün ormanlarda ayıların şırtlarını kaşımak ve tırnaklarını törpülemek için kullandıkları bazı ağaçlar vardır. Avcılar ve tabiat bilginleri bunlara ayı ağacı derler.

Yılan dili zehirli midir?

Hayır. Yılanın dili havadaki kokuları ağızdaki koku organlarına ulaştırmak içindir. Yılan rahatsız edildiği zaman dilini mütemadiyen havada oynatarak kokusu ile düşmanını teşhise uğraşır. Çünkü gözleri iyi görmez.

Hangi hayvan bacakları ile ses duyar?

Çekirge ve ağustos böceklerinin ses alma organları ön ayaklarındadır.

Hayvanlar vakti bilir mi?

Evet. Hayvanat bahçelerindeki hayvanlar, hal ve tavırları ile yemek vaktinin geldiğini belli ederler.

Balıklar kanatları ile mi yüzer?

Balıkların çoğu kuyruklarının itici kuvveti ile hareket eder. Kanatlarını yalnız dümen gibi ve firen yapmak için kullanır.

Yegâne yılan bulunmayan ada İrlanda mıdır?

Hayır. Hawai, Madagaskar, İzlanda, Malta ve Yeni Zelânda da, yılan bulunmayan bazı büyük adaların bir kısmıdır.

BİR RÜYANIN MASALI

Yazan:
Oğuz ÖZDEŞ

GEÇEN gece çok güzel bir rüya gördüm. Size de anlatayım. Bakalım beğenecek misiniz?

Güzel bir gölün kenarındaki taşlara oturmuş kitap okurken, hafif sahile çarpan dalgalardan biri kalkarak yanıma geldi. Yerlere kadar eğildi ve gayet nazik bir selâm verdi Sonra ince bir sesle sordu:

— Ne okuyorsun?

Başımı kaldırdım. Benim bildiğim dalga konuşmazdı ama, bu konuşuyordu.

— Binbir gece masalları okuyorum, dedim.

Daima masal okuyan bir insan olduğum için dalganın gölden ayrılarak yanıma kadar gelmesine hiç hayret etmemiştim.

Küçük dalga merakla sordu:

— Binbir gece masalı bütün dünyada tanınmış çok güzel bir masal kitabının adıdır. Ben masal okumayı çok severim. Hele böyle iyi yazılmış masalları...

Küçük dalga hayretle kaşlarını kaldırdı

— İnsan hiç böyle güzel bir gölün kenarında masal okur mu? Burada zaten herşey güzel bir masaldır.

— Ben burada masal kadar güzel birşey göremiyorum.

— Senin masal anahtarın yok da, onun için birşey göremiyorsun.

Heyecanla sordum:

— Söylediğin masal anahtarını nereden alabilirim?

— Pek kolay. Benim anahtarımı sana vereyim. Onu avucunun içinde sıkıca tut ve dosdoğru yürü. Bak, neler neler göreceksin.

Dediği gibi yaptım. Anahtarı avucumun içine aldım. Tam ayağa kalkacağım sırada, küçük dalga bana, bu gölde evvelce bulunan bir canavarın masalını anlatmaya başladı. O kadar güzel anlatıyordu ki, hayretimden ağzım açık kaldı.

Küçük dalganın masalı bittikten sonra yola çıktım. Talihim varmış, bir midyeye rastgeldim. Hemen avucumdaki anahtarı sıkıca tuttum. Küçük midye, derhal, midyelerin nasıl yaşadığını anlattı. Midyeler kralının kızı, dünyaların en güzel kızı imiş...

Midyenin masalı bitince, selâm verip ayrıldım. Çok geçmeden bir bulutla karşılaştım. O da bana, coşgun fırtınaların, hain rüzgârların elinden nasıl kurtulduğunu anlattı.

Gene yürümeğe devam ettim. Artık önüme çiçeklerden, çayırlardan, ağaçlardan şimdiye kadar hayatımda hiç işitmediğim, birbirinden güzel masallar dinliyordum.

Yavaş yavaş akşam karanlığı çöküyordu. Gölün kenarına oturdum.

Birdenbire küçük dalga karşıma dikildi.

— Nasıl? Masal anahtarının söylediği masallar güzel miydi?

Ellerimi çırparak sevinçle cevap verdim:

— Çok güzeldi. Şimdiye kadar böyle güzel, böyle hoş masal dinlememiştim.

— Artık anahtarımı geri ver!

— Ne? Anahtarı bana vermemiş miydin?

— Sana bir iki saatlik için vermiştim. Haydi, anahtarımı çabuk ver!

— Ya ben ne yapacağım? Bana bundan sonra böyle güzel masalları kim anlatacak?

Küçük dalga gülmeye başladı:

— Hay küçük budala hay... Demek sen bütün o masalları anahtar anlattı sandın? Anahtar hiç insana masal anlatır mı? Sen etrafına dikkat ettin. Rastgeldiğin şeylerle alâkadar oldun. Birçok şeyler öğrendin...

Küçük dalga bu sözleri söyler söylemez kayboldu, ben de, çok geçmeden uyandım.

Bu rüyamdan, güzel bir hisse çıkardım. İnsan etrafında gördüğü şeylerle alâkadar olursa, hem çok şeyler öğrenir, hem de güzel vakit geçirir...

Güzel bir gölün kenarındaki taşlara oturmuş kitap okurken...

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

RİKER MIKNATIŞ KULESİNDEN AYDAKİLERİ YOK ETMEĞE HAZIRLANIYORDU. AYRICA SUN'İ PEYKİN İÇİNDEKİ DR. HUER'İN DE HAYATI TEHLİKEDE İDİ!..

Ayda Paraşüt

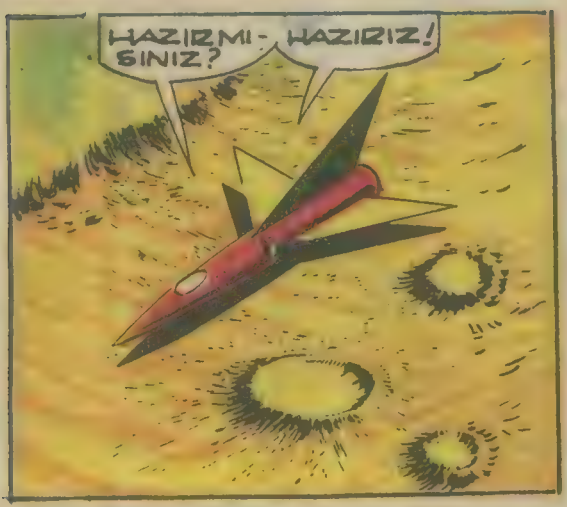

O SIRADA KULENİN TEPESİNDEKİ ODA DA...
BİR DAKİKA SONRA ÖLECEKSİNİZ!..
YARIM DAKİKANIZ KALDI...
REFLEKTÖR İLE AKŞETTİRİLEN GÜNEŞ IŞIGI BİRDENBİRE KULENİN TEPESİNE TUTULDU...
BAŞARDIK!
TAMAM!
10-24

ETRAFTAN ALEVLER ÇIKIYOR, KAÇAYIM!..

KULEYE BAKIN!

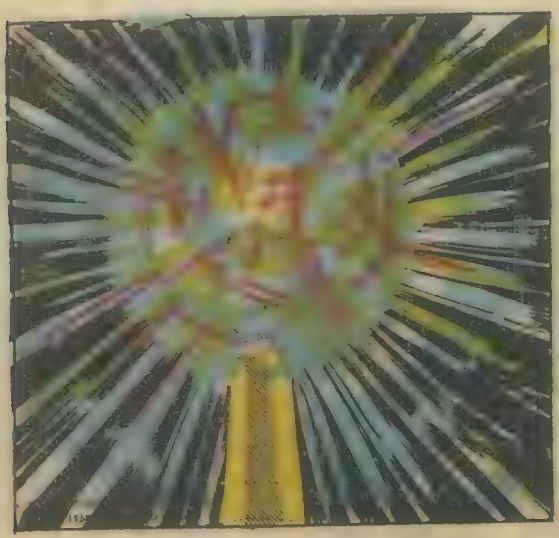

BİRAZ DAHA KALSAYDIM YANACAKTIM!..

KULEDEKİ MIKNATISIN TESİRİNDEN KURTULAN KAPSÜL, BOŞLUKTA UÇMAĞA BAŞLADI...

KAPSÜLÜN ETRAFINI SARAN ROKETLER HAVA TOPLARI İLE ONU TOPRAĞA DOĞRU İTMEĞE BAŞLADILAR...

HERKES DR. HUER'İ KURTARMA ÇALIŞIRKEN, RİKER'DE KAÇMAGA ÇALIŞIYORDU..
ROKETLER
ONU İTE İTE YERE İNDİRDİLER...
ÇOK ŞÜKÜR SAĞ!..
RİKER'İ YAKALAYIN!

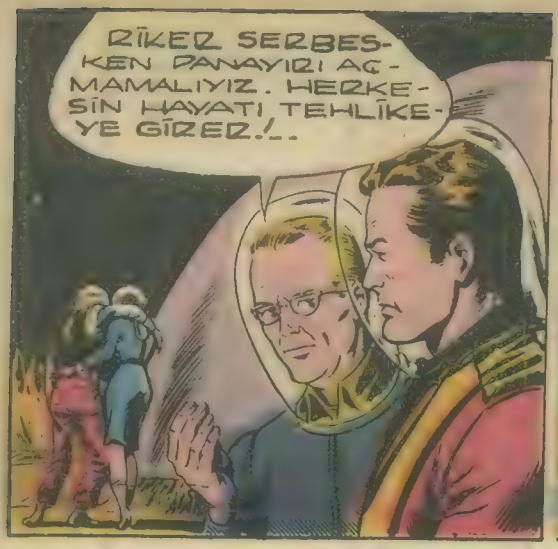
RİKER SERBESKEN DANAYIRI AÇMAMALIYIZ. HERKESİN HAYATI TEHLİKEYE GİRER!..

ÇOK GEÇ KALDIK. DÜNYADAN GELEN SEYYAHLAR YOLA ÇIKTI...

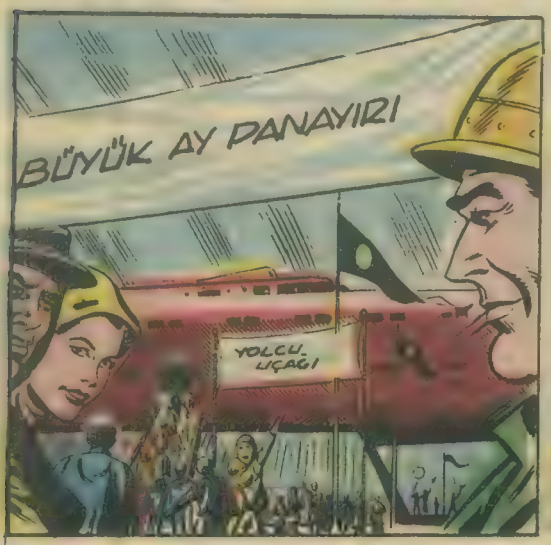
BÜYÜK AY DANAYIRI
YOLCU UÇAĞI

DÜNYADAN GELEN YOLCU UÇAKLARI AYA VARDI...

RİKER'İ ARAMA DEVAM EDİYORDU.
RİKER DANAYIR ALANINI EZBERE BİLİR. BU KALABALIĞIN ARASINDA ONU BULMAK ZOR OLACAK!.

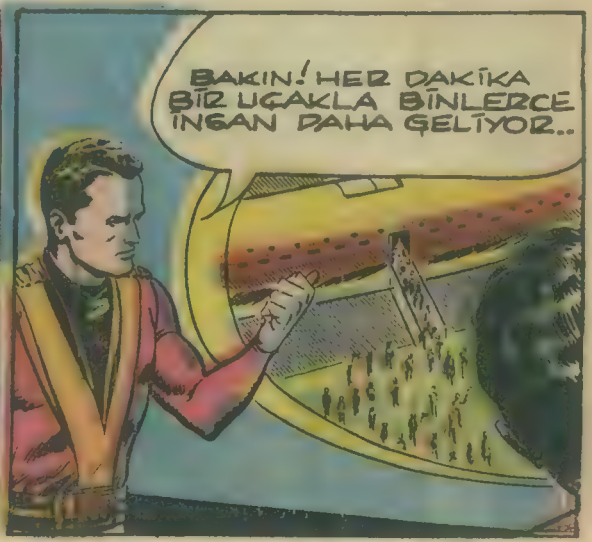
BAKIN! HER DAKİKA BİR UÇAKLA BİNLERCE İNSAN DAHA GELİYOR..

ALO! YILDIRIM KAPTAN, PANAYIRIN AÇILIŞ MERASİMİ İÇİN SİZİ BEKLİYORUZ!...

ŞİMDİ AYDA AÇILAN İLK PANAYIR ŞEREFİNE BİNLERCE ATOM HAVA FİŞEKLERİ ATILACAK!..

GÖK YÜZÜNDE DOLAŞAN YÜZLERCE HAVA GEMİSİNDEN BİNLERCE HAVA FİŞEĞİ ATILMAĞA BAŞLADI...

BİR SUBAY, YILDIRIM'A YAKLAŞTI

YILDIRIM KAPTAN!

RİKER'İ BULDUK! PANAYIRDAKİ HAVA GÖSTERİLERİ SALONUNA GİDİYORKEN GÖRÜLMÜŞ!..

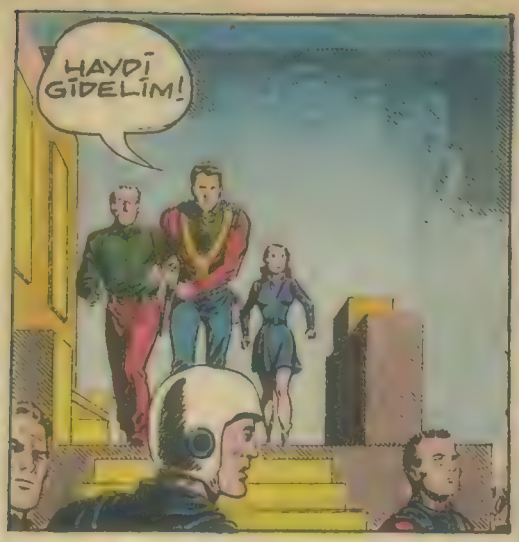
HAYDİ GİDELİM!

DANAYIRIN HAVA [illegible] TEŞİLERİ SALONUNDA ON BİNLERCE HALK AKROBATLARI SEYREDİYORDU...

ŞU ROKETLERDEN BİRİNE BİNİP DÜNYAYA KAÇABİLİRİM?

ÇABUK OLUN BAYLAR! BAYANLAR!
RİKER HANGARA DOĞRU GİTTİ!.

[illegible] NA GELDİLER..
YILDIRIM, İÇERDE BİRİSİ VAR!.

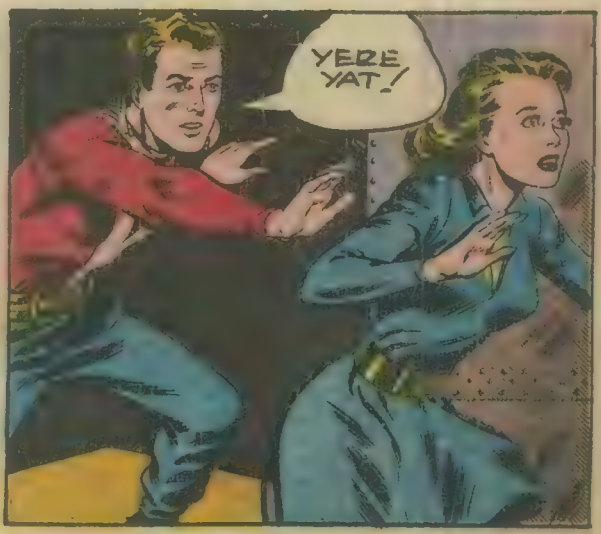
YERE YAT!

ZOOM

RİKER'İN ROKETİ HAVADA DELİ GİBİ DOLAŞIYORDU....

BU KALABALIĞIN ARASINDAN ÇIKMALIYIZ.

BURADA SIKIŞTIK. KALDIK!

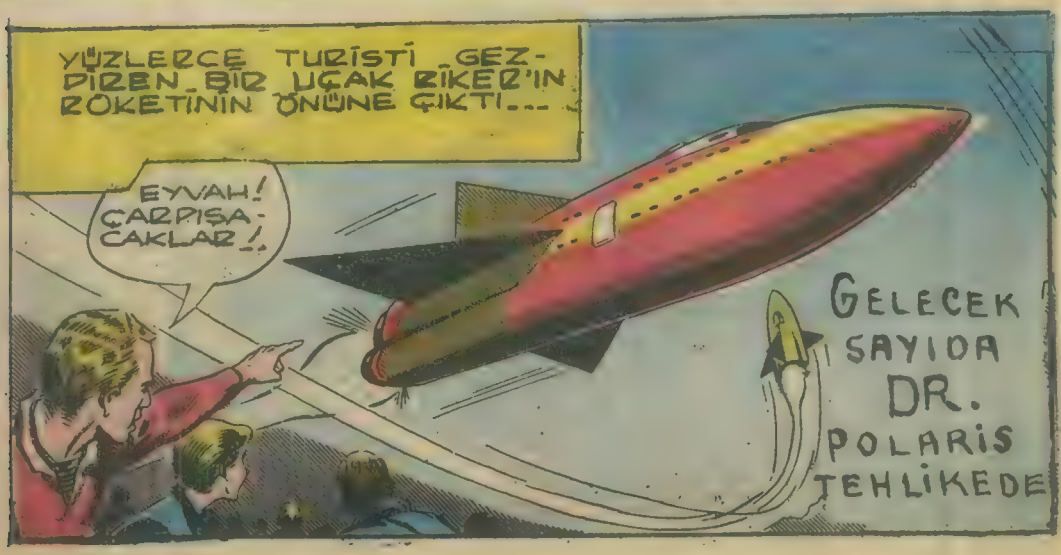
YÜZLERCE TURİSTİ GEZDİREN BİR UÇAK RİKER'İN ROKETİNİN ÖNÜNE ÇIKTI...
EYVAH! ÇARPIŞACAKLAR!
GELECEK SAYIDA DR. POLARİS TEHLİKEDE

Kralın imzası mı? Karlson'un imzası mı?

YAZAN: SULHİ GARAN

1951 yılının haziran ayında biri İsveç, diğeri Batı Almanya ile iki milli futbol maçı yapmak üzere, önce uçakla Isveç'e oradan da Almanya'ya gitmiştik.

İsveç'in merkezi Stockholm'a indiğimiz gecenin yarısı bir âfetle karşılaştık ki, bunlardan orayı terkedinceye kadar kurtulamadık.

Birdenbire, nedir bu âfet diye merak ettiniz değil mi? Söyliyeyim:

İmzacılar...

Bu ismi taktık, biz onlara.

Beş yaşındaki çocuklardan tutun da, elli yaşındaki saçlı sakallı bay ve bayanlara kadar sapsarı ve hakikaten çok güzel vücutlu gençler, delikanlılar ekseriyeti teşkil etmek üzere, hepsinde müşterek bir merak var...

İmza toplamak...

Otel salonunda oturmak, hele kapıdan dışarıya baş uzatmak mümkün değil...

Ellerindeki muntazam defterleri göğsümüze koyarak parmaklarıyla işaret ediyor ve kendi lisanlarıyla âdeta yalvarır bir eda ile, birşeyler demek istiyorlar...

Ne dediklerini, o lisanı bilmediğimiz için şüphesiz anlamağa imkân yok... Fakat defterlerini öne sürüp, parmaklarıyla işaret ettiklerine göre, imza istedikleri muhakkak...

Hele göğsümüzdeki ay yıldızlı rozeti görmesinler. Ne ricalar, ne istirhamlar...

Stockholm'a geldiğimizin sabahında hiç birimizde rozet kalmadı... Insan, hele misafir bir insan, bizim gibi açık elli, açık kalpli bir milletin çocukları, doğrusu bu istirhamlara mukavemet edemiyor...

Nitekim edemedik ve bütün kafiledekiler, rozetlerini, imzacılara hediye ettiler.

Stockhold'da Fuat Örsan ismindeki bir Türk talebesi mihmandarlığımızı yaptı. Kendisini İsveç Futbol Federasyonu tâyin etmiş.

Öyle efendi, öyle terbiyeli bir genç ki hayran olduk. Oradaki sefaret erkânımız da kendisinden çok memnunmuş

Yüksek mühendislik tahsil eden Orsan dört senedir İsveçte imiş, daha iki senesi kalmış.

Bize hayli yardımlarda bulundu, kendisine imzacılardan şikâyet ettiğimiz zaman da şu vak'ayı anlattı:

On, on iki yaşlarında İsveçli bir çocuk, geceyi kıral sarayının duvarı dibinde geçirir. Sabahleyin bahçeye çıkan kıral kendisiyle görüşmek isteyen çocuğu orada görünce, muhafızları vasıtasıyla yanına çağırtır. Ve sorar:

— Ne bekliyorsun yavrum?

Çocuk, hemen imza defterini çıkartarak kırala uzatır.

Kıral, Isveç'teki tab'asının şöhretlerden imza toplamak arzularını bildiği için, hemen defteri imzalar. Tabii defterin bir sahifesini... Fakat çocuk, bir türlü huzurdan ayrılmayıp beklemeğe devam edince, kıral tekrar sorar:

— Defterini imzaladım. Daha ne bekliyorsun?

Çocuk:

— Bir imzanızı, daha istiyorum efendim. Arkadaşımda, Carlsson (Karlsen okunur) un (*) iki tane imzası var. Kendisinden istedim, çok yalvardım vermedi. Bana «Bende Kıral'ın imzası yok. Şayet onu getirirsen ancak o zaman Carlsson'un imzasıyla değiştirebilirim.» dedi. Onun için zatıâlinizden ikinci bir imzanızı istirham ediyorum.

Milletçe spor yapan İsveçte, sporculara ve sporculuğa karşı gösterilen bu alâka, sportmenliğin yüzbinlerce misâllerinden birini teşkil etmesi hasebiyle ne kadar enteresan ve dikkate şayan değil mi?

(*) **1947 yılında Türkiye'ye gelen İsveç'in meşhur A. İ. K. takımında oynıyan ve 1948 yılında Londra'da yapılan 14. Olimpiyatlarda İsveç milli takımında soliç mevkiinde yer alan ve İsveç'in Olimpiyat futbol şampiyonluğunu kazanmasında büyük rolü olan şöhretli oyuncu Carlsson.**

Çanakkale Savaşı

I. Dünya Savaşında, İngiliz ve Fransız deniz kuvvetleri Çanakkale Boğazını zorlıyarak geçmek için büyük bir saldırı yaptılar. Bu savaşta Çanakkale'nin kahramanca savunması karşısında birçok gemi kaybederek çekildiler.

İlk Meclisi Mebusan'ın açılışı

II. Hamid zamanına rastlıyan 19 Mart 1877'de Türkiye'de ilk defa Millet Meclisi, Dolmabahçe Sarayında açılmıştı.

Besim Ömer Paşa'nın ölümü

Memleketimizde doğumların tehlikesiz yapılması ve çocuk ölümlerinin önüne geçilmesi için çalışan büyük hekim Doktor Besim Ömer Paşa, 19 Mart 1940'ta öldü.

Yunanlıların Anadolu'ya taarruzu

İngilizlerin yardımı ile İzmir'i işgal eden Yunan ordusu, 23 Mart 1921'de Anadolu içlerine doğru taarruza başladı.

Jül Vern'in ölümü

Seyahat romanlarının bir çoğu türkçemize çevrilmiş ve sevilerek okunmuş olan meşhur Fransız yazarı Jül Vern, 24 Mart 1905'te öldü.

Benim Babam

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

YAZAN: KEMALETTİN TUGCU

— 6 —

Konuşmalar arasında öğrendim. Sedat Bey büyük amcamdı ve tüccardı. Nihat Bey mühendisti, sık sık Avrupaya gidiyordu.

Birgün çok genç ve çok güzel bir hanım da tenis oynamağa geldi. Bu küçük amcam Nihat Beyin karısıydı. Birsen ona birkaç defa anne diye seslendiği için böyle olduğunu anlamıştım.

Erkek çocuklardan biri Teoman'dı. O da hemen hemen benim yaşımdaydı. Güzel lisan biliyorlar ve bazen benden saklamak istedikleri şeyleri fransızca söylüyorlardı.

Ben de okulda fransızca okuyordum. Konuşmaların çoğunu anlamıyordum ama yine birşeyler çıkartabiliyordum.

Çok çalışkan ve zeki olan bu çocuklarla aramda bir uzaklık gördüğüm için ben de onlardan çekiniyordum. İnadıma birşey sormuyordum. Dul bir kadın olan Selma Hanımın kızı on yedi yaşında vardı. Onun adı Lamia idi.

Yalıdaki erkeklerin isimleri hep eski olduğu halde bu genç çocuklarınki hep yeni isimlerdi. Serpil, Teoman, Erol, Ergüç, Birsen, Oğuz...

Bu gençler arasında ben epeyce avunuyordum. Fakat odama çekilince mütemadiyen lisana çalışıyor, gündüz onlardan duyduğum bir cümleyi anlamak için kitap karıştırıyordum.

Ne kadar yakın olarak oynasak yine arada bir mesafe vardı. Zaten selâmlıkta oturduğum için ben de kendimi biraz ağır alıyordum.

Bilhassa yemek vakitleri çekilip gitmem galiba büyüklerin gözüne acı görünmeğe başlamıştı. Doktorun ricasiyle bir iki defa gündüz yemeklerini yalıda yemeğe mecbur oldum. Bu yemeklerde iki yengemle Selma Hanım ve amcam Sedat Bey bulundular.

Onların yemek yiyişime dikkat etmeleri beni sıkıyordu.

Birgün, sıcak bir yaz günü yalının rıhtımındaki şezlonglarda oturuyorduk. Önümüzden masmavi bir deniz akıp gidiyordu. Kızlardan biri Avrupadaki öğrencilerin hayatını anlatıyordu.

Üstümüzdeki balkonda birtakım sesler vardı. Orada da büyüklerin oturduklarını anlıyordum.

Tenisten dönmüştük. Yalının glögesinde serinliyorduk. İşte bu sırada yalının önündeki denizde, epeyce açıkta çığlıklar koptu. Balkonda oturanlar arasından da bağıranlar ve aşağıya seslenerek:

— Sait, sandalı indir, çabuk! Sandal devrildi, diyenler oldu.

Hepimiz rıhtıma dizilmiştik. Sandalla gezenler, nasılsa sandalı devirmişlerdi. Birkaçı kapaklanan sandala tutunmuşlardı. Fakat mavi suların arasında, kırmızı bir renk yalının yakınlarına kadar gelmiş, sonra batmış ve birkaç uzakta tekrar çıkmıştı.

İki elin suyun üstünde çırpınması insanın yüreğini donduruyor, olduğumuz yerde bağırıyorduk.

Yalı halkı hep balkona ve pencerelere toplanmıştı. Yandaki yalıdan da bağırmalar duyuluyordu.

O sırada ben de kendimi kaybettim. Duramadım, denize atladım. Arkamdan feryatlar koptu:

— Orhan, Orhan gidiyor!

Arkamda, rıhtımda koşuşuyorlardı. Bayılan bir kadın sesi, kendisini yırtarcasına haykıran bir erkek sesi duyuyordum.

Nihayet yalının açıklarında dönen sularda, o kırmızı ceketi tekrar gördüm. Bu, sarı saçlı küçük bir kızcağızdı. Tam dalarken yanına sokuldum. Bana kendinden geçmiş olduğu halde sarıldı.

Her taraftan sandallar geliyor, her taraftan bağırmalar yükseliyor, yalı rıhtımları insanla kaynaşıyordu.

Küçük kızın gözleri açıktı. Fakat birşey görmüyordu. Belki aklı başından gitmişti. Fakat, küçük elleriyle beni sırtımdan sımsıkı tutuyordu. İkimiz birden bir defa battık. Suları tekmeledim, başım suyun üstüne çıktı. O zaman rıhtımda doktoru ve onun yanında öne doğ-

Tam denize dalarken yanına sokuldum...

ru eğilmiş, o zamana kadar hiç ratlamadığım bir adamı gördüm. Doktor onu tutuyordu.

Daha fazla dikkat edemedim. Rıhtıma doğru yüzmeğe başladım. Küçük kız gırtlağımı sıkıyordu. Karada bile olsam onun elinden kurtulamazdım. Sandallardan önce rıhtıma yaklaştım. Bana Sedat Bey kanca uzattı. Ona sarıldım. Beni kollarımdan tutarak yukarıya aldılar, küçük kız hâlâ sırtımda.

On üç, on dört yaşında kadar olan çocuğu rıhtımın taşlarına yatırdılar. Galiba yüzme biliyordu ki, boğulup gitmemiş, epeyce zaman suyun üstünde kalmıştı.

Her tarafımdan sular akarken elimi boğazıma götürüyor, boğazımı ovuyor, kızın can havliyle sıktığı gırtlağımdan nefes almağa çalışıyordum. Sedat Bey bana doğru koşmuştu. Arkasında, biraz geride, rengi sapsarı, o esmer ve zayıf adam duruyordu.

Ben ona dikkat bile etmedim. Komşu yalılardan gelen bir adam sandım. Sırtı kamburdu. Öne doğru iğilmiş duruyordu.

Selma Hanım, iki yengem teklifi unutmuşlar:

— Nasılsın, nasılsın Orhan? diye bağırıyorlardı.

Benim birşeyim yoktu. Doktorun yanına koştum. Kızın kalbini dinliyordu. Birden ayağa kalktı ve uzakta, sandaldan feryat edenlere seslendi:

— Çocuk kurtuldu, merak etmeyin!

İşte bu hâdise benim, yalıdaki itibarımı birdenbire çok yükseltti. Ogün artık oyuna paydos edilmişti. Selâmlıkta ılık bir banyo yaptım ve elbise değiştim. Doktor iki defa beni yoklamağa geldi. İkincisinde beraber yalının bahçesine kadar gitmiştik. Bana çocuğu tam zamanında kurtardığımı söyledi. Zavallı kızın son defa su yüzüne çıkmasıydı. Bir daha dalacak ve anafor sularına karışarak sürüklenip gidecekti.

Ertesi gün, genç bir kadınla bir erkek yalıya gelmişti. Beni de çağırttılar. Bu kadın gözyaşları arasında beni öptü. Erkek defalarca elimi sıkarak «Yavrumuzu bize kazandırdınız» diye yaşlı gözlerini sildi.

Uzak yalı komşuları olan bu insanlardan ne apaçık bir samimiyet, ne gösterişli hisler vardı!

O zaman annemi yine hatırladım. Bazen beni alıp plâja götürür, kendisi girmediği halde yüzme öğretir ve «Dünyanın bin türlü hali var,» derdi. «Belki bir kaza olur». Ne kadar doğru düşünmüş!

Yalıya geldim geleli denize girmemiştim ama bir yıl evvelsine kadar hep yüzerdim. O zaman dikkatimi çekti. Yalıda gençler arasında çok iyi yüzenler vardı. Onların hiç birisi kaldırıp kendisini denize atmamış, kıyıda boşuna bağırarak seyirci kalmışlardı.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

K I R Ş E H İ R

Kırşehir halıcılıkta oldukça ileri bir ilimizdir.

Anadolu'nun tam ortasında, Kızılırmağın kucakladığı bölgede Kırşehir adında bir limiz vardır. Bu ilin merkez ilçesi Kırşehir ilidir. Görünüşünün güzelliğiyle Orta Anadolu'da eşine rastlanmıyacak kadar güzel bir il olan bugünkü Kırşehir, Selçuk Türkleri tarafından kurulmutur. Fakat buralarda tâ Etiler zamanındanberi şehirler kurulmuş olduğunu gösteren işaretler vardır.

Kırşehir Selçuklar zamanında büyük bir bilim merkezi olmuştu. Bugüne kadar kalmış olan medreseleri, rasathanesi, camileri o çağların yüksek Türk medeniyetinin tanıklarıdır. O zamanlar bilim kitaplarının Arap, edebiyat kitaplarının Fars dilile yazılması moda olduğu halde Kırşehir'de bilginler olsun, şairler olsun hep Türkçeyi kullanıyorlardı. Gülşehri, Âşık Paşa, Hacı Bektaş gibi büyük adamlar bu şehirde yaşamışlardı.

Bununla beraber Kırşehir'de yalnız Müslüman Türklere ait değil, onlardan evvel buralara hâkim olmuş olan Romalılara ve Bizanslılara ait eserlere de rastlanır. Arap orduları da Ankara'yı kuşatmağa gelirlerken Kırşehir'den geçmişlerdi. Alpaslan'ın Malazgirt zaferinden sonra Selçuklar, daha sonra İlhanlılar, Karamanlılar ve nihayet 762 tarihinde Osmanlı Türkleri Kırşehir'e sahip oldular.

Kırşehir Ankara'nın 145 kilometre güney doğusundadır. Kızılırmak şehrin 16 kilometre ötesinden geçer. Kırşehir, Kızılırmak'a katılan küçük bir su üstünde kurulmuştur. Geniş bir ova üzerine serpilmiş gibi duran evleri, bağları ile güzel bir görünüşü vardır. Yemişi bol ve çeşitlidir. Halıcılığı da meşhurdur. Havası sert, fakat sağlamdır.

1955 sayımına göre nüfusu 158.988, yüzölçümü 7.148 kilometrekaredir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Çiçekdağı, Kaman, Mucur.

Atlıkarınca

Kapaktaki resmin hikâyesi

YAZAN: K. TUĞCU

TRİBÜNLER iyice dolmuştu. İlkbahar at yarışları ogün açılıyor ve ilk koşu yapılıyordu. Gönül annesi ve babasiyle yarışı en iyi görebilecekleri bir yer tutmuşlardı. Babası:

— Küçükten beri şu at merakını bırakamadın gitti, diyordu.

Atlara karşı büyük bir sevgi besleyen kız:

— Elimde değil baba, dedi.

— Acaba bizi sık-boğaz edip buraya getirmende başka sebep yok mu?

Gönül gelincik gibi kızardı:

— Bugün Ercan da koşacak, dedi. Geçen seneden beri yarışlara katılıyor. Kendi atına binecek. Başka jokeylere emniyet edemiyor.

— Şu senin ilkokul arkadaşın değil mi?

— Evet baba. Kaç bayram beraber atlıkarıncaya gitmiştik. O daha o zamandan beri o tahta atların üstüne kurulunca gururlanır, akşama kadar inmek istemezdi. Keşke büyümeseydi?

— Neden?

— İnsanlar büyüyünce eskisi gibi arkadaş olamıyorlar baba. Yabancı bir insan gibi uzaktan selâm veriyor. Eskiden bize gelirdi. Annem yemekten sonra bizim gibi onun da ağzını, ellerini silerdi.

Gönül'ün annesi:

— Galiba bunu hatırlıyor da onun için utanıp gelemiyor, dedi.

İhsan Bey:

— E, dedi. Şimdi hangi atın üstüne bahse gireceğiz?

— Elbette Ercan'ın atını tutacağız baba. Adı Yıldırım'mış.

— Desene bu acemi çocuğun toy atı yüzünden beş on liramız gidecek. Her ne ise.

İhsan Bey gişeye gitti. Biraz sonra da atlar jokeyleriyle pistin kenarına gelmişlerdi. Yıldırım önlerinde dolaşırken Gönül kendisini tutamadı. Yavaşça seslendi:

— Ercan, biz de buradayız.

Jokeyler gibi giyinmiş olan Ercan başını kaldırdı. Kıpkırmızı kesildi. Dudakları kıpırdadı:

— Benim büyük iddiam yok, dedi. Yıldırım ilk defa genç taylar koşusuna giriyor.

— Ama kazanır, değil mi?

— Burası atlıkarınca değil Gönül Hanım!

— Yıldırım mutlaka kazanacak, göreceksin.

Ercan eliyle bir işaret yapıp pistin başına gitti. Yarış başlamak üzereydi. Gönül annesine döndü:

— Çok hile yapıyorlarmış anne, dedi. Atları sakatlarlar, bazen gizlice enjeksiyon yaparlarmış. Ama Ercan atını çok seviyor. Burası da bir atlı karıncaya benziyor anne. Burada da atlar durmadan koşuyor ve dönüyor. Ama o zaman atlarımız bir adım bile ileriye gitmezdi. Hep beraber dönerdik. Ercan boşuna eliyle vurur, ayaklarını sallar, bağırırdı. Ah işte, başladı.

Üç çift hayvan verilen işaretle ileriye doğru fırlamıştı. Fakat Ercan'ın Yıldırım'ı böyle

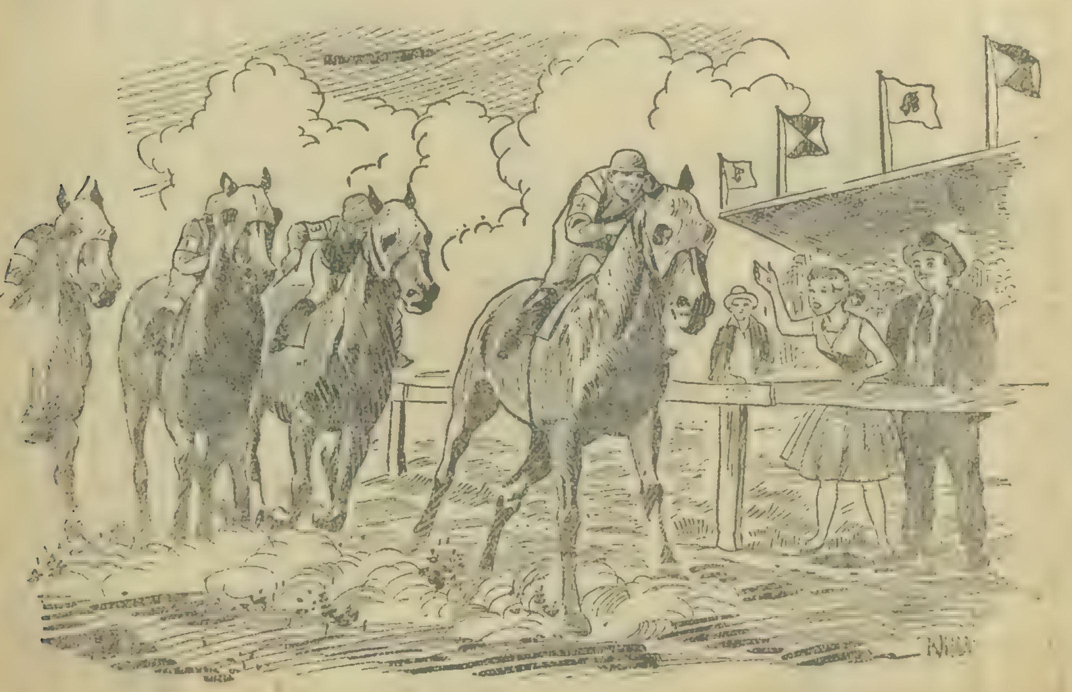

— Yaşa Yıldırım, yaşa!..

yarışlara hiç de alışık değildi. İleriye doğru koşmuş, şaşalamış, durmuş, ahlanmış, seyirciler kahkahalar atmağa başlamışlardı. Fakat sonra hayvan yarım tur alan genç tayların arkasından ileriye doğru fırladı.

Gönül:

— Haydi, Yıldırım, haydi! diye bağırdı.

Kızcağız heyecandan titriyordu. Annesi koluna yapışmıştı:

— Koca kız kendini hâlâ atlıkarıncada mı sanıyorsun? Herkes bize bakıyor.

Yakından bir ihtiyar seslendi:

— Kızım bu jokey nişanlınız mı yoksa?

İhsan Bey:

— Hayır Beyefendi, dedi. Atlıkarıncadan arkadaştılar.

Orada bulunanların hepsi bir kahkaha koparttı. Yıldırım 1000 metrede sondaki ata yetişmiş, onu geçmişti. Gönül yine seslendi:

— Haydi Yıldırım!

Ercan eliyle:

— Yapma böyle, der gibi bir işaret yaptı. Fakat kız heyecandan ağlıyor, yumruklarını sıkıyor, yerinde duramıyordu. Ercan bunu görmüştü. Biraz öne doğru hayvanın üstüne kapandı.

Genç çocuğun topukları üstü üste tayın karnına çarptı. Ozamana kadar kısık tuttuğu Tribünlerde herkes ayağa kalkmıştı.

İhsan Bey de kızı gibi ayağa kalkmış, kendisini tutamıyordu:

— Yaşa Yıldırım, yaşa...

Genç hayvan iyice kısılmıştı, karnı yere sürtünürcesine ileriye doğru uçuyordu. Birer birer ötekileri geçmiş, yarışın favorisi olan atın peşine takılmıştı.

Şiddetli bir alkış koptu. Paralarının gittiğini bile unutan seyirciler yarışın heyecanına kendilerini kaptırmışlardı. Toy hayvan ilk defa katıldığı yarışı rakibinden iki at boyu ileride bitirmişti. Ercan onu zaptetmek için uğraşıyordu. Baba-kız parmaklıkların arkasından Ercanı tebrik ederlerken o hayvanının boynuna sarılmış, gözlerini öpüyor:

— Sen sebep oldun Gönül, diyordu. Senin heyecanına kapıldım da zavallı Yıldırımı iki defa mahmuzladım. O alışık değil ki böyle horlanmağa...

MAZİDEN İSTİKBALE DOLU DİZGİN...

18 MART 1915

Kardeşlerim! Şanlı tarihimizin birbirinden parlak ve göz kamaştıran destan sahifelerinden birisinde şu yazar: 18 Mart 1915. Tarihimize altın yazılarla geçmiş olan bu sahife açıldığında, bütün dünya milletlerine kahramanlık dersi veren ÇANAKKALE ZAFERİ'nin destanı gözlerimiz önüne serilir.

Bu sahife, Türk askerinin modası geçmiş silâhlarla, asrın bütün yeniliklerini ve son model silâhlarını beraberinde getiren bir düşmana karşı mucizevi kahramanlığını anlatır. Türkün imanı, bu sahifede de her zaman olduğu gibi muhteşem düşman donanmasına ve askerlerine müthiş bir darbe indirir. Sarsılmaz imanı sayesinde her zaman kendinden daha üstün kuvvetlerle döğüşmüş, muzaffer olmuş Türk milleti için, bu savaş da diğerleriyle aynı şartlar içersinde geçer ve aynı netice ile son bulur.

18 Mart 1915 sahifesi, Türkün imanla dolu kalbinden fışkıran bir alevin düşmanın mağrûr donanma ve askerini hezimete uğratışını tasvir eder.

Bugün, bu zaferin 44. yıldönümünü kutlarken, o günü hatırlar gibi oluyorum. 18 Mart 1915... Topyekün döğüşen bir milletin çelik bir kale olup geçit vermediği Çanakkale'deyiz. Mehmet Akif'in şiirindeki mısralar birer tablo gibi gözlerimin önünde canlanıyor:

Şu boğaz harbi nedir; var mı ki dünyada eşi;
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.

Mağrur ve muhteşem düşman filosu üç saf halinde ilerliyor. Queen Elizabeth zırhlısında Amiral De Robeck'in forsu...

İşte Lord Nelson, Aga Memnon dretnotları...

Ne karmakarışık deniz...

Ocean, İrresistible, Albion, Vengeance, Majestice, Kornovils, Suffren, Bouvet, Gaulois, Charlmagne, Triumph zırhlıları ufku kaplamışlar, barutun aleviyle çeliğin kudretine sardıkları ölümü, alnındaki Hilâl uğruna batmayı bilmiş Güneş, Mehmet'in iman dolu göğsüne savurup duruyorlar.

18 Mart'taki cehennem savaşı ancak bir gün sürdü. O gün güneş doğarken onların saldırışını, batarken de kaçışını seyrettik.

Çanakkale şehri; bu şehiri bilenler varsa görmüşlerdir ki, güzel binalarını kıyıya dizerek önündeki mavilikle, gerisindeki yeşilliği beyaz bir uzanışla ayırır. Şehrin üst kıyısından Boğazı daraltmak için kıvrılan tepenin açık kahverenkli toprağına beyaz kireçli büyük bir Ay-Yıldız çizmişler, iki tarafında büyük beyaz rakamlar var: 18 Mart 1915...

Ali Cülmüt SOYCAN

EĞLENCE BULMACA

Haritada, altı Avrupa memleketi iç içe çizilmiştir. Bunların neler olduğunu bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

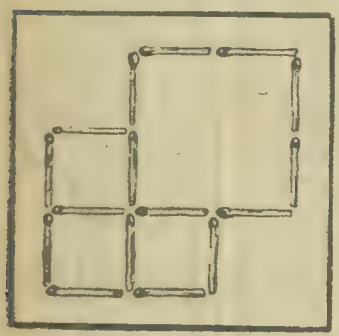

Burada üç küçük, bir büyük kare var. Sadece iki kibrit çöpünün yerini değiştirmekle bir artı (+) ve iki küçük kare meydana getirebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

BEKLEMİŞ

Birgün öğrencilerden biri geç kaldığı için ona neden geç kaldığını soran öğretmene küçük köylü çocuğu:

— Tavuğun yumurtlamasını bekliyordum bay öğretmen! dedi.

— Canım insan tavuk yumurta ile bakkaldan defter geç kalır mı?

— Fakat öğretmenim! Bu yumurta ile bakkalden defter alacaktım da...

SIKI TEMBİH

Öğretmen, Nahid'in yanına gelerek sordu:

— Ne o Nahid? Hasta mısın?

— Hayır öğretmenim.

— Kulağındaki pamuk ne?

— Annem okula gelirken sıkı sıkı tembih etti. «Okulda öğrendiklerin bir kulağından girip öbüründen çıkmasın!» dedi de...

EVCİL HAYVANLAR

Öğretmen:

— Evcil hayvanların başlıcalarını say bakalım!

Çocuk biraz düşündükten sonra cevap verdi:

— Kedi, köpek, fare, tahtakurusu, pire, sinek!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 43 **CİLT: 3**

18 MART 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 30
İstanbul
Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığ 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

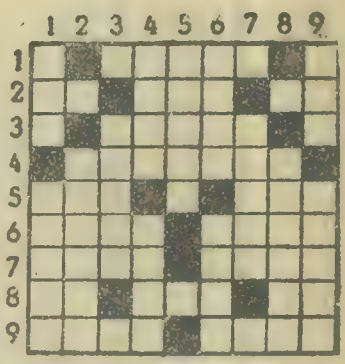

SOLDAN SAĞA:

1 — Aylardan biri. 2 — Bağışlama, uçan hayvan, bir nota. 3 — Gelecek gün. 4 — Ayakta dolaşamıyan. 5 — Kolayca yanan birşey, spor yarışması. 6 — Alet, tersinden oku: Atılgan. 7 — Güzel kokulu bir ot, paydos 8 — Baş, bir meyva, tersinden oku: En kısa zaman. 9 — Sayı, tersinden oku: Bir çiçek.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Katıksız, uçmağa yarar. 2 — Bir gece kuşu. 3 — Tatsız tuzsuz. 4 — Beyaz at, yüzün alt kısmı. 5 — Çehre. 6 — Pırıltılı, dört köşe 7 — Günde beş vakit kılınan. 8 — Bir cins at. 9 — Erkek koyun, sofrada kullanılır.

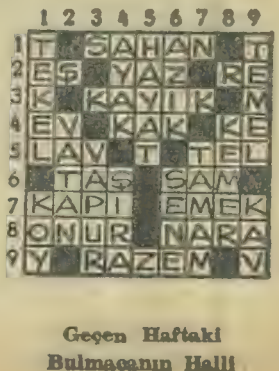

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

EZOP'tan hikâyeler:

Çeviren: Özay Süsoy

KARTAL VE BAYKUŞ

Kartal ve baykuş uzun süren münakaşalardan ve kavgalardan sonra, artık dost olmağa karar vermişler, biribirlerini hiçbir zaman incitmemeğe yemin etmişlerdi.

Baykuş, «Sen benim yavrularımı hiç görmedin, değil mi?» diye sordu kartala, «Onları tanımaman senin için büyük bir kayıp.»

Kartal, «Hayır hiç görmedim» diye cevap verdi.

«Dünyanın en tatlı şeyleri onlar. Oyle tatlı bakışları, öyle güzel tüyleri var ki. Bu tarifimden daha onları görür görmez tanıyacaksın.»

Kısa bir zaman sonra kartal küçük baykuşları, bir ağacın kovuğunda buldu. Kendi kendine, «Bu çirkin, iğrenç mahlûklar benim komşunun güzel yavruları olamaz» dedi. «Onun için onlarla karnımı bir güzel doyurabilirim.» Böylece küçük baykuşları oracıkta parçaladı.

Zavallı baykuş ana, yavrularının kemiklerini bulunca, dosdoğru kartala gitti. Ona dert yandı.

Kartal «Hayır,» dedi. «Kabahat bende değil, sende. Sen onların öyle güzel bir tarifini yaptın ki, küçük baykuşların seninkiler olacaklarına hiç ihtimal vermedim.»

SEVGİMİZ HAKİKATLERİ GÖLGELENDİRMEMELİDİR.

KEDİ VE SERÇELER

Bir zamanlar bir serçe ile bir kedi arasında büyük bir dostluk vardı. Oyun oynarlarken biribirlerine kızarlar, serçe gagasıyla kediyi hafif hafif gagalar, kedi ise yarı açık pençeleriyle onu savuşturmağa çalışırdı. Bazan birbirlerine gerçekten kızarlar, biribirlerini hırpalarlardı ama hiçbir zaman kin tutmazlar, kavgalarını çabucak unuturlardı.

Fakat bir gün serçe ile tanıştı. İkisi de kavgacı olduklarından kısa zamanda anlaşmazlıklar başladı. Bu kavgalarda kedi ekseriya fena durumda olanın tarafını tutardı. Fakat bir gün serçe öfkeden titreyerek kediye geldi, diğer serçenin haddini bildirmesini istedi. Bunun üzerine kedi derhal yabancı serçenin üzerine atladı onu boğazlıyarak yedi.

Kedi ağzını şapırdatarak «Serçenin etinin bu kadar lezzetli olduğunu bilmiyordum,» diye kendi kendine söylendi. Bayağı hoşuna gitmişti. Kısa zamanda sevgili arkadaşı küçük serçeyi de yemekte gecikmedi.

ÜZÜNTÜLER BAŞLATILDIKLARI KADAR KOLAYCA DURDURAMAZLAR.

■

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

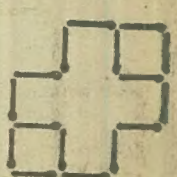

KARŞI SAYFADAKİ ŞEKİL BULMACASININ CEVABI

1 — İzlanda
2 — Ispanya
3 — Ingiltere
4 — Isveç
5 — Yunanistan
6 — Avusturya.

Beraber GÜLELİM

LİSAN

Otelci kapısına şu levhayı asmıştı: «Otelimizde her lisan konuşulur.»

Bu levhayı okuyan bir polis içeriye girdi, sordu:

— Fransızca konuşur musunuz?
— Hayır!
— İngilizce?
— Hayır!
— Almanca?
— Hayır'
— Hani, her lisan konuşulurdu?
— Siz konuşmakta serbestsiniz. Burada müşteriler istediği lisanı konuşabilir.

MERHAMETLİ

Baba sordu:

— Naci, sen komşunun çocuğunun başına bir tabak atmışsın. Bunu atarken hiç düşünmedin mi?

— Düşünmedim, porselen tabağın bukadar pahalı olduğunu bilseydim, başına bir bakır atardım.

Dünyanın 4 Köşesinden

Yemeklerde buz gibi su içmek zararlı mıdır?

Buzlu su içmek, bir iki saniye için, hazım ameliyesini yavaşlatırsa da bu yavaşlama pek o kadar mühim değildir. Buzlu suyun hazım kanalına bir zarar dokunmadığı da tesbit edilmiştir.

Tavukların neden hem beyaz, hem de siyah eti vardır?

Fizyologlara bakılırsa, çok fazla yürüdükleri, lâkin hemen hiç uçmadıkları için. Bütün adalelerde, kanın hemoglobinine benzer bir boya olan miyoglobin vardır ve bu miyoglobin miktarı ne kadar fazla olursa, etin siyahlığı da o derece artar. Miyoglobin, uçmak gibi süreli faaliyetler esnasında adaleler tarafından kullanılmak üzere oksijen depo eder. Hayvan ne kadar faal olursa, o kadar fazla miyoglobine ihtiyacı olur ve tabiat da ona bunu temin eder. Tavuk familyası, yürüme adalelerini uçma adalelerinden

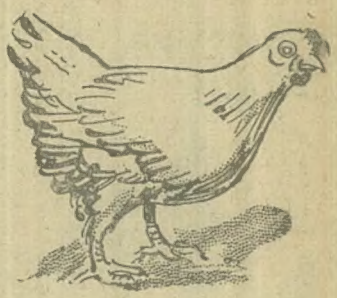

daha fazla kullandığı için, bacaklarıyla butları koyu, kanatları ve göğüsleri ise açık renktedir. Buna mukabil, iki adale grubunu da bol bol kullanan martıların bütün eti koyudur. İnsan adalesi de hemen hemen hep koyu renktir.

DOKTOR UNUK diyorki

Sağır ve dilsiz çocuklar

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Çocuk ya herhangi bir hastalık sonu sağır olur veya anadan doğma sağır olarak doğar. Bilindiği gibi bir çocuk birinci yaştan sonra konuşmaya başlar, binaenaleyh bir çocuğun sağır-dilsiz olduğu ancak ikinci yaşta anlaşılır.

Dilsizliğe hangi hastalıklar sebep olur?

Kurşun ve alkol zehirlenmeleri, tüberküloz ve frengi gibi annenin müzmin hastalıkları, beyin ve beyin zarı hastalıkları, beyin traumaları, yıldırım çarpması, dilsizlik ve sağırlığa sebep olabilirler.

Yakın akrabalar arasında evlenenlerin de çocuklarında sağırlık ve dilsizlik daha sık görülür.

Sağır ve dilsiz çocuklar nasıl okuma ve yazma öğrenirler:

Parmak ve el işaretleri ile bu gibi sağır ve dilsiz çocuklara alfabeler yapılarak konuşma öğretilmiştir. Daha sonraları dudak hareketleri esas alınmış ve bu şekilde okuma öğretilmiştir.

Bu gibi hastaların hakikaten dilleri yok mudur?

Bu hastalar ilk önce işitme kuvvet ve kabiliyetini kaybettiklerinden ötürü konuşma kabliyetlerini kazanamazlar. Hakikatte hepsi de normaller gibi dillidirler. Sonradan olma dilsizler de evvelce kazanmış oldukları konuşma kabiliyetlerini zamanla kaybettiklerinden onlar da dilsizler gibi acaip sesler çıkararak konuşmak isterler.

Bir istiridyenin bir inci meydana getirmesi ne kadar zaman alır?

Mütehassıslara bakılırsa, ortalama sekiz sene. Çarşıdan aldığınız istiridyelerde inci bulmayı ümit etmeyin sakın. Yenilebilir istiridyeler hemen hiçbir vakit inci meydana getirmezler.

Suyu ısıtmadan kaynatabilir miyiz?

Evet, üzerindeki hava tazyiğini azaltmak suretiyle. Suyun kaynama noktası, tazyiğe göre değişir ve 2,5 cm. kare başına kilonun 1/6 i kadar bir tazyik, suyu oda hararetinde (30 derece) kaynatır.

ACAR Nişancı

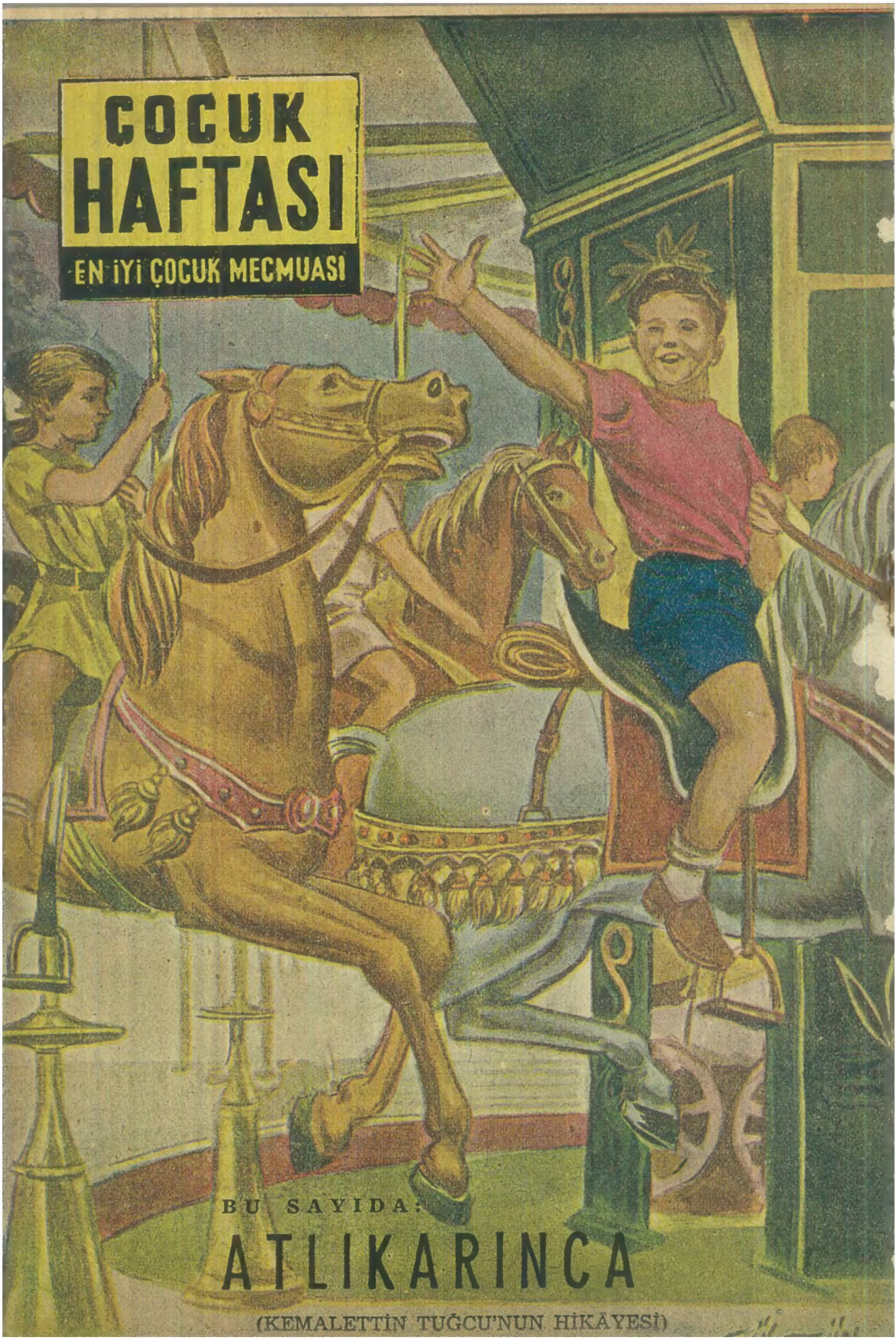
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA:
ATLIKARINCA
(KEMALETTİN TUĞCU'NUN HİKÂYESİ)